

CRIDA A LA MOBILITZACIÓ CÍVICA PEL DIA DE SANT JORDI

DE CARA A LA REALITAT ACTUAL I DE CARA AL FUTUR

“La sobirania emana del poble i tots els poders i institucions de l’Estat en deriven”. L’article 1r. de qualsevol CONSTITUCIÓ que es consideri a si mateixa democràtica. Estem farts de la insolvència dels Estats. Aquests, gestionats per polítics elegits, assumeixen unes actituds de prepotència insuportable davant el poble que els ha delegat una part de l’exercici de la sobirania. Prepotència i orgull de molts ajuntaments enfront de les reivindicacions de les associacions de veïns i d’entitats. Desinterès de les respectives Generalitats per la unió nacional dels Països Catalans. Menyspreu continuat de l’Estat espanyol davant les legítimes aspiracions de Galícia, Euskalherria i els Països Catalans. Veto dels Estats europeus per cedir la primacia de la sobirania a les nacions d’Europa. En els tractats interestatals, defensa de la integritat de les fronteres estatals vigents, gairebé sempre establertes per guerres opressores i de conquesta, davant de les reclamacions de les nacions sense estat marginades, oprimides i objecte de genocidi. I supèrbia inaudita de les superpotències per fer i desfer nacions, per fer i desfer guerres, exilis, mort d’innocents... canvi de morts per petroli!

El català, que ha estat declarat referent mundial contra la guerra, ¿no t’alçaràs en la diada de Sant Jordi contra l’embargament econòmic, polític, social, cultural, esportiu, comunicatiu... a què estàs sotmès des de fa prop de tres segles? ¿Saps que aquell que no lluita per la seva independència esdevé provincià, submís, infantil? ¿No notes en la teva manera de pensar que ja t’has rendit tot i que encara no ho reconeguis públicament? ¿No copes que els teus polítics governants des de fa vint-i-cinc anys només governen com a col·laboracionistes de l’Estat espanyol? ¿Que l’elogi major cap als nostres polítics és que són grans estatistes... de l’Estat espanyol, no del català que ja ni som ni en serem?

Quan el representant polític traeix el poble, el poder retorna al poble!
Català, la sobirania, l’emancipació, la independència no es demana, es pren! Català, planta’t! Català, posa’t a caminar!

Lluís Maria Xirinacs
Sant Jordi. 2003